

POSUDEK DIPLOMNÍ PRÁCE

Jan Šmejkal, *Město Tábor a jeho role v době třicetileté války*. Praha, Pedagogická fakulta UK, 2006. Stran 110, textové a obrazové přílohy.

Práce Jana Šmejkala je věnována třem dílčím oblastem života významného jihočeského města v době třicetileté války. Mezníky (roky 1618 a 1648) jsou v určitém rozsahu překračovány směrem do předchozího i následujícího období. Objektem tážmu jsou přímé válečné události resp. snaha města o zajištění vlastní obranyschopnosti, církevní vývoj a hospodářské poměry. Pořadí druhé a třetí kapitoly mohlo být snad opačné.

Dějiny Tábora se dosud nedočkaly důstojné souhrnné monografie, ačkoli předběžných analytických studií už je k dispozici značné množství. Autor si tuto skutečnost uvědomoval a pokusil se dopátrat maximálního množství dostupných knižních, časopiseckých a sborníkových zpracování, které jsou leckdy zcela zapomenuty. Bibliografie vzniklá díky této výrazné heuristice je až neuvěřitelně bohatá, což je třeba ocenit. Určitým problémem je neúplnost uváděných bibliografických údajů, někdy schází odkaz na konkrétní ročník (pozn. 317) nebo na číslo v jeho rámci (pozn. 231), častěji chybí odkaz na přesný stránkový rozsah. Někdy je citace chybná - Thirova studie o táborských zvonech uvedená v pozn. 50 vyšla až v r. 1915. K náhodným omylům patří odkazy na historika Jiřího // Kadlece (s. 7) nebo na sborník Strakonická // knihovna (s. 110).

Při velkém množství citovaných a v práci využitých jednotlivin lze uvedené nedostatky zčásti omluvit. Překvapilo mne spíše to, že autor zcela vědomě a téměř programově rezignoval na vlastní archivní výzkum. Důvody se sice snaží vysvětlit neutěšeným stavem táborského městského fondu zkoumané doby i tím, že jeho bohatství bylo využito dřívějšími badateli (s. 9-10), přesto mne autor v této věci zcela nepřesvědčil. Bylo by jistě pracné a možná i neekonomické procházet dochované písemnosti (často jen drobné jednotliviny) po Karlu Thirovi a dalších badatelích, ale naprosté upuštění od vlastního archivního výzkumu se mi jeví v souvislosti s takovýmto velkým tématem jako přinejmenším diskusní. Navíc zůstává otázkou, zda by nepřinesl něco nového průzkum archivních fondů centrálních zemských institucí uložených v Praze.

Text práce je psán dobře, se značnou mírou jistoty a s chutí, má velmi slušnou stylistickou úroveň. Nepochybně byly jednotlivé kapitoly silně ovlivněny pracemi K. Thira, V. Bartůňka, F. A. Slavíka a L. Mácové. Oceňuji, že autor se pokusil materiál přeskupit, poopravit nebo reinterpretovat, podtrhnout zvláště důležité skutečnosti nebo také vyslovit vlastní názor. Protože nejsem detailním znalcem dějin Tábora této doby, nemohu, pokud se jedná o detaily,

s jistotou posoudit rozsah bezprostředního tvůrčího přínosu autora ani míry prezentovaných nových poznatků.

Text mého posudku se může až příliš kritický, ale šlo mi při jeho psaní o to, abych naznačil autorovu schopnost zpracovávat více do hloubky méně široká, jasně ohraničená témata, což by práci prospělo. Nepochybují o tom, že autor je disponován k tomu, aby v budoucnu přispěl k prohloubení znalostí o starších dějinách Tábora i Táborska, jak to v této práci spíše naznačil.

Práci doporučuji k obhajobě, při pokusu o její hodnocení se z výše uvedených důvodů musím přiklonit spíše k hodnocení „velmi dobře“. Komise při svém definitivním rozhodování nepochybně přihlédne ke kvalitě vystoupení autora v rámci samotné obhajoby.

V Praze 13. září 2006

dr. Bohdan Zilinskyj